

Kulturhistorien og Folkeminderne ville hans Værker være et Folkemuseum i god Betydning. Derfor er det, forekommer det mig, noget eiendommeligt, at den paagjældende Mand næsten skal tvinges til at have en lille Skole, et lille Embede for at kunne faae Jøden, og at man dog ikke kan give ham saameget, at han kan blive i Stand til at udøve denne Samlervirksomhed uden Næringsforret, tilmed, da han tillige er en økonomisk anlagt Mand. Hadde han ikke været det, vilde han aldrig have kunnet udfolde den Virksomhed, han har, og lad mig tilføie, havde han ikke været noget af en original Person, havde han heller ikke kunnet det, men hans Originalitet har ganske vist gjort, at han ikke har været stiftet til at trænge sig frem i denne Retning lige saa lidt som han har været stiftet til det i sin Skolelærervirksomhed. Man vil jo ogsaa kunne forstaa, at naar hans Opmærksomhed har været saa stærkt optaget af Samlervirksomheden, der sikkert vil faae Betydning baade for Digterne og Kulturhistorikerne, har hans Interesse i denne Henseende været den fremherskende, uden at han dog har forsonst Skolen. Disse Bemærkninger om den paagjældende Mand, som ere støttede paa bestemte Fakta, haaber jeg maa gjøre noget Indtryk paa den høitærede Minister. Naar han vil lade dette Forhold undersøge, tror jeg, at han vil komme til at erkjende, at det er et af de Steder, hvor Understøttelsen virkelig vil faae Betydning for Folkelivet ikke mindst for Fremtiden. Jeg skal derfor meget anbefale dette Andragende til den høitærede Ministers Opmærksomhed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scaevénus): Jeg kan ligesom den ærede Ordfører anerkjende den Mand's Virksomhed, som der her er Tale om; han har ogsaa 4 eller 5 Gange — om jeg ikke tager fejl 5 Gange — af Ministeriet modtaget Understøttelse, hver Gang paa 400 Kr., til Udgivelse af disse Folkeminder fra Sylland, og jeg betragter det yderligere som en Selvfølge, at naar næste Bind udkommer, vil han atter faae 400 Kr. Foraa vidt behøver Andragendet altsaa ikke at henvises til mig. Et andet Spørgsmaal er det, hvis Meningen dermed er, at han skal have en fast aarlig Understøttelse saaledes, at han

kan leve uden at være Skolelærer. Det er et helt andet Spørgsmaal, som der ikke har været Grund for Ministeriet til nærmere at undersøge, thi selv om han havde været saa heldig at være en af de fire, som fik en 3-aarig Understøttelse paa 400 Kr. ifjor, vil det ærede Thing jo se, at han ikke paa Grund deraf kunde opgive sin Skolelærervirksomhed. Jeg vilde altsaa derfor meget gjerne vide for Fremtidens Skyld, hvad Udvalgets Mening egentlig er, om Udvalgets Mening blot er, at denne Mand behøver en Understøttelse til Udgivelsen af disse Samlinger — det har han jo nemlig allerede faaet, og jeg har ikke Grund til at antage andet, end at han ogsaa i Fremtiden vil faae den, naar den næste Samling udkommer — eller om Udvalgets Mening er, at han skal stilles saaledes, at han kan leve paa Statens Bekostning for at samle, men saa naturligvis selv udgive sine Værker. Det kan jo være tvivlsomt, om man skal gaa saa vidt, men i alt Fald er det af Interesse for Ministeriet at faae at vide, hvad Udvalgets Mening egentlig er; det kunde jeg ikke ganske opfatte af, hvad den ærede Ordfører sagde.

Ordføreren (Th. Nielsen): Jeg skal dertil bemærke, at ifjor var Meningen den, at man troede, at han var kommen med paa de 3aarige Understøttelser, altsaa havde faaet, om ikke et bestemt Løfte om en vedvarende Understøttelse, saa i hvert Fald et ikke ringe Haab derom. Det var Udvalgets Tanke ifjor, man mente, at Understøttelsen skulde have, om jeg saa maa sige, en mere vedvarende Karakter. Naar nu den høitærede Minister spørger mig, om det er Udvalgets Tanke, at han skal leve paa Statens Bekostning i Anledning af min Bemærkning om, at det var uheldigt, at man nødte ham til at have en lille Skolelærervirksomhed for at subsistere, skal jeg sige, at det var en Bemærkning paa min egen Konto, og hvorvidt Udvalget vil give den Medhold eller ikke, har ikke været drøftet, men jeg antager, at det giver mig Medhold. Saa meget veed jeg, at jeg træffer Udvalgets Tanke, naar jeg siger, at man for denne Mand har havt for Die en mere vedvarende Understøttelse. Jeg haaber dermed at have udtalt mig tilstrækkelig klart for den høitærede Minister.